

Till läsaren.

Sool-Öen serverar sin sjätte årgång. Bidragen tryter inte, tvärtom tenderar koket denna gång att svämma över sina bräddar. Även om smaken av S K O G, som skulle vara temat detta år, därigenom blivit något uttunnat, så kan man ju hävda, att nå g o n kvist av skogen kryddat även föregående anrättningar och säkert kommer att göra det i framtiden. Det är väl att hoppas att varje läsare skall kunna fiska upp åtminstone någon bit som smakar ur denna många kockars soppa.

Skogen var ju herre över landskapet, innan människan kom in i bilden — och kanske blir den det efter henne också. Det är underligt att tänka sig, såsom Ragnar Lannerbro påpekar, att redan när den första stenåldersmänniskan smög in i våra skogar såg dessa ut ungefär som Oscar Anderssons sköna bild av 140-årig orörd skog. Människan var först en främmande varelse i skogen, en gäst som med tiden gjorde sig till dess herre, och skådar vi ut över kalhyggena på våra berg tycker vi nog, att hon blivit en mycket hård herre. Men kulturerna är människoverk, som degenereras och försvinner. Vem vet, kanske kommer skogen än en gång att susa som herre över resterna av vår förlorade teknik-kultur!

Men vi är många, som upptäckt att skogen inte b a r a är vår slav, en nationaltillgång och en förvärvskälla, utan vår vän, ett skydd och en hälsokälla, där Skapelsens urtidskrafter fortfarande strömmar oss till mötes.

Håll till godo, och väl mött i Skogen!

Redaktionen.

Foto: Anders Sten